

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2021

† Κυριακή ΙΓ' Λουκά.

(Τελώνου και Φαρισαίου).

Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως (†633).

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Ἰδιόμελα β' εἰς γ'.

Ἦχος Πα ρ

Κυριε εκεκραξα προ ο ος σε ει σα

κουου σου ο ονμου ει σακου σου ονμου Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε Κυριε εκεκραξα προ ος σε

ει σα α α κου σου ο ονμου προ σχεστηφω νη η

η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ναι αι με προ ο ος σε ει σα ακου σου ονμου ου

Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η

μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ον

σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ω ω ω

ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει

σα α α α κου σου ονμου Κυ υ ρι ι ε ε

Ἦ Στιχολογία.

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ν τω στο μα τι ι μου

και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

M^{B8} η εκκλη νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα ασει εν αμαρ τι ι
αις

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρα σι
κρι ται αυ των

Α^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Ο^{B8} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ηνμου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συν ε
στησαν το ομοι και απο σκανδαλων των ερ γα ζο
με ενων την ανομιιαν

Πεσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω
λοι κατα μονας ειμι εγω εως αν παρε

ελθω

Φωνη ημου προς Κυριον εκεκραξα φωνη
ημου προς Κυριον εδεηθηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιιν
μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου και
συ εγνωστας τριβους μου

Ενοδω ταυτη η ε πορευο ο ομην εκρυ
ψαν παγιδα μοι

Κατενοουν εις τα δεξια α και ε

πε βλέπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υπερ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Τ ον ζω ο ποι ον σϛ σταυ ρον α παυ στως προ σκυ

νδν τες Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με ρο ον

σϛ α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και

νι ι σας την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων

φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα νης ^{Πα} α
νο δον κα α θυ πε δει ξας η μιν ως μο νος α γα θος
και φι λαν θρωπος ^ε ^γ

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^ε ^γ
ε ως ου αν τα πο δω

ως μοι ^ε ^γ

Τ ^{Βε} ς ξυ λθ της πα ρα κο ης ^Α ^δ το ε πι τι μι ον

ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω τς αυ ρθ ε κθ σι ως προ ση

λω θεις και εις Α δθ κα τελ θων δυ να τε τς ^{Πα} ^{Βε} θα να τς

τα δεσ μα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ

νθ ^ε ^γ ^Α ^δ μεν την εκ νε κρω ν σθ ^Μ α να στα σιν εν

α γαλ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε

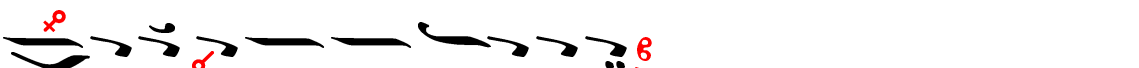
δο ξα σοι ^ε ^γ

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι ^ε ^γ
Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Α ^δ

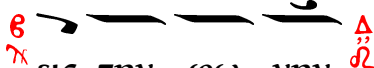
^Χ ει σα κου σον της φω νη ης μου ^ε ^γ

Π ^{Βε} υ λας α δθ συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και

τω σω θα να α τω ^Α ^δ τς θα να τς το βα σι λει ον

 ε λυσας γε νος δε το αν θρω πινον εκ φθο ρα ας η

 λευ θε ρωσας ζω ην και αφθα ρσι αν τω κο σμω δω ρη

 σα μενος και το με γα ε λε ος

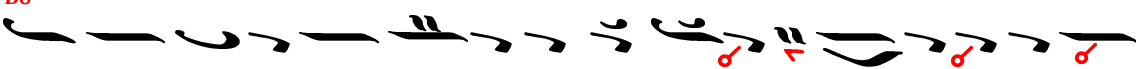
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

 εις την φω νην

 της δε η σε ω ως μου

 ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του σω τη

 ρος τρι η μερον ε γε ρσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν

 των του Α δα α λυ των δε σμων και α αφθα ρσι αν και ζω

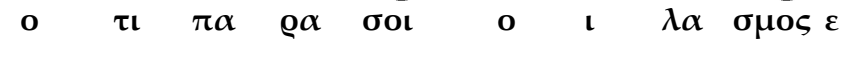

 ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ο σταυ ρω θεις

 και τα φεις και α να στας σω σον η μας τη α να στα

 σει σμ ο νε φι λαν θρω πε

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

 ὑποστήσεται

 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

 στιν

 Α γ γε λοι και αν θρω ποι σω τη ρ την σην υ μν σι

 τρι η μερον ε γε ρσιν δι ης κα τηυ γα α σθη της

οι κου με νη στα πε ρα τα και αι αι τη ης δου λει ας τῃ
 ε χθρῶ πα ντες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες ζω
 ο ποι ε πα ντο δυ να με Σω τηρ σω ω σον η μας τη
 α να στα σει σῶ μο νε φι λαν θρω πε

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
 ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Π υ λας χαλ κας συ νε τρι ψας και μο χ λῶς συ νε θλα

σας Χρι στε ο Θε ος και γε νος αν θρω ω πων πε πτω

κος α νε στη σας δι α του το συμ φω νως βο ω μεν ο

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον

Κ υ ρι ε η εκ Πα τρος σου γεν νη σις α χρο νος υ

παρ χει και α ι δι ος η εκ Παρ θε νου σαρ κω σις

α φρα στος αν θρω ω ποις και α νερ μη νευ τος και η εις

 Α δου κα θο δος ^Αφο βε ρα δι α βο ο λω και τοις

 αγ γε λοις αυ του θα να τον γαρ πα τη σας ^{Πα} ^{Ββ}τρι η με ρος

 α νε ε ε στης α φθα ρ σι αν πα ρε χων αν θρω ω

 ποις και το με γα ε λε ος ^ε ^κ

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

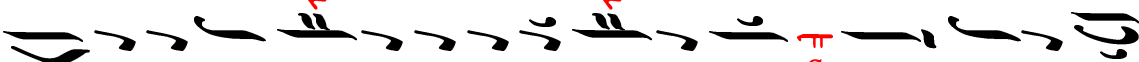
Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 εκ πα σω ων

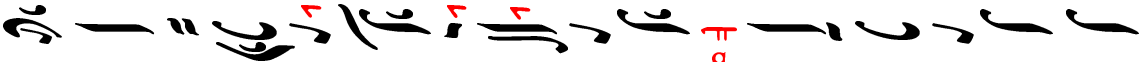

 των α νο μι ω ων α α α αυ του

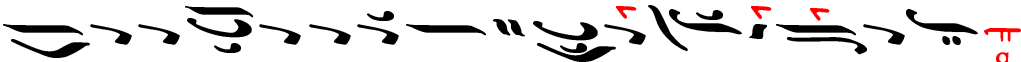
Mη προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ἰ κω ως α

 δε ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω

 θη η η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν ε ναν

 τι ον τϛ Θε ς ς τε ε λω νι ι κως δι α νη στει

 ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ι λα σθη τι η

 μιν ο Θε ος τοι οις α μα α α αρ τω ω ω ω λοις

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

 παν τες οι οι λα α α οι

M η προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ἰ κω ως α

δε ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω

θη η η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν ε ναν

τι ον τϛ Θε ς ς τε ε λω νι ι κως δι α νη στει

ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ι λα σθη τι η

μιν ο Θε ος τοι ο ις α μα α α αρ τω ω ω ω λ ο ις

Στίχ. ι. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κο με ε νος

και τε λω νη σθη με τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο

με ε ε νο ος προ σηλ θον σοι τω μο ο ο

νω ω δε σπο ο ο τη αλλ ο μεν καυχη σα με ε

νος ε στε ρη η θη των α γα α θων ο δε μη φθε γξα

με νος η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε ε ε ε

ων εν τϛ ς τοις τοι ο ις στε να αγ μοις στη ρι ξον με Χρι

στε ο Θε ος ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Π^{Νη} αν το κρα το ορ Κυ ρι ι ε οι δα α

πο ο σα δυ υ ναν ται τα δα α α α κρυ υ υ υ α

Ε ζε κι α αν γαρ εκ των πυ λων του θα να α του

α νη η η η γα α α α γον τη ην α μαρ

τω ω λον εκ των χρο νι ι ων πται σμα των ερ ρυ υ

υ υ σα α α αν το τον δε τε ε λω ω νην

περ τον φα ρι σαι ον ε ε δι και αι αι ω ω ω ω

σαν και δε ε ε ε ο ο ο ο μαι συν αυ τοι οις

^{Νη} α ρι θμη η η η σας ε ε λε η η η σο ο ο ο ν

με

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠδῆς Πα ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νω

ων α α α α μην

O ^M ^{Πα} δια α σε Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η

η τη ης Δα α α βιδ ^{B8} με λω δι κως πε ρι ι

^{Δι} σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε ^{Πα} τω

^{B8} με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν

τι ^{B8} πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ σα α

^{Πα} εκ δε ξι ω ω ων σου ^{Πα} σε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον

ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^{B8} ο α

πα τωρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο κη η

η σα ας Θε ε ε ος ^{B8} ι ι να την ε α αυ του

^{Πα} α να πλα α α ση η ει κο ο ο να ^{Πα} φθα ρει

ει σαν τοις ^{Δι} πα α α α α θε ε ε ε σι ^{B8} και το πλα

νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ ρων

προ ο ο ο ο βα α α α τον ^{B8} τοις ω ω μοις α α

να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα γα α α α

γη ^{Πα} και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις

 Μ Πα

 συ να α α α ψη η Δυ να α α α με ε ε ε σι

 Βξ Δι

 και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος ο ε

 Βξ Χ

 χων το ο με ε ε γα α και πλου ου ου σι ον ε ε

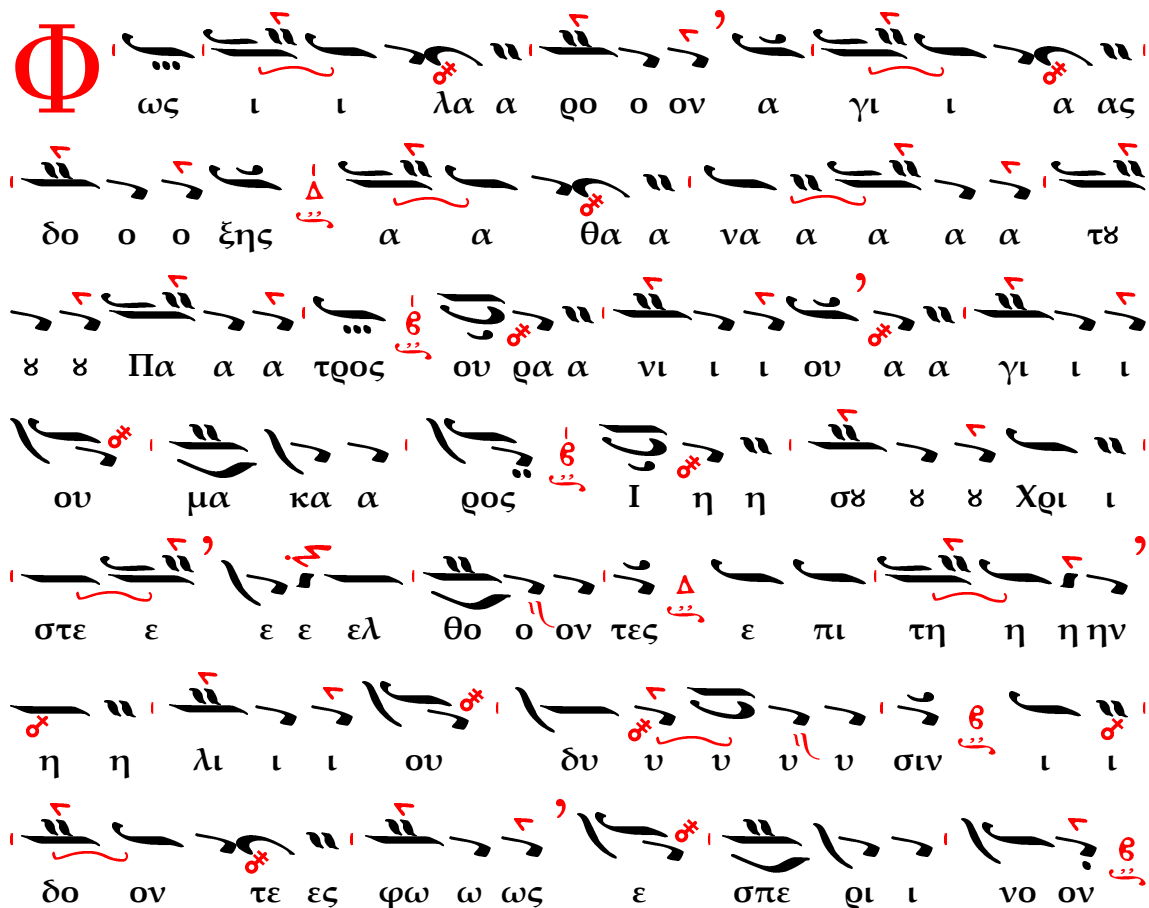
 λε ε ο ο ο ο ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

 Φ

 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ

 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι

 στε ε ε ε λ θο ο ον τεσ ε πι τη η η ην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνθ ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

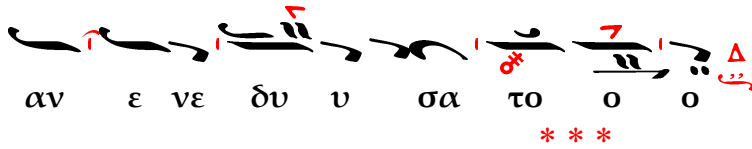
Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

K^{B8} υ ρι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι
κην η μων κα τα α ραν ε ξη λει ψας και κα τελ θων
Nη Πα

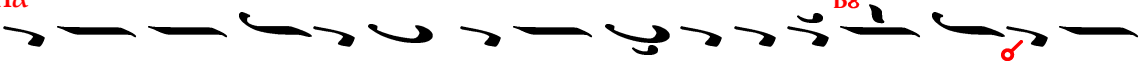

 εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω

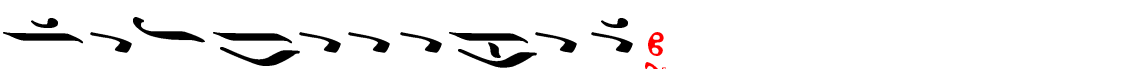

 σας α φθαρ σι αν δω ρου με νοςτων αν θρωπων τω γε νει

 Πα

 δι α του το υ μνουντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι

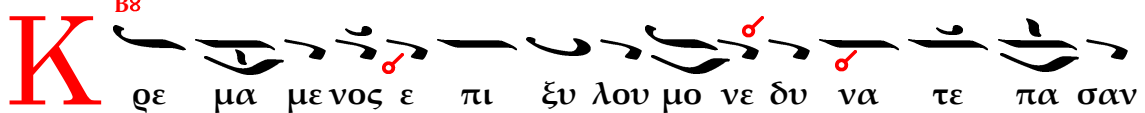
 ον και σω τη ρι ονσου ε γερσιν

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
 τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν

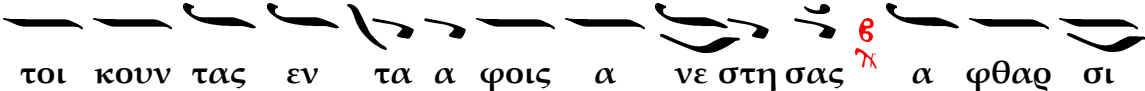
 και περι ι ε ζω σα το

K

 ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν

 κτι ι σιν ε σα λευ σας τε θεις εν τα φω δε τους κα

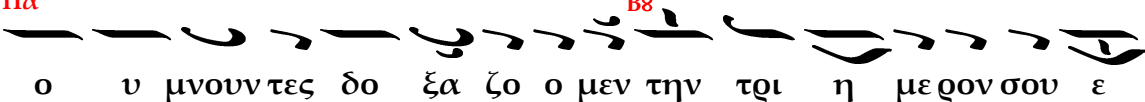

 τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας α φθαρ σι

 αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νει των αν θρωπων δι

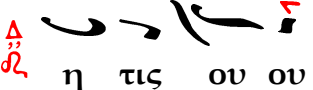
Πα

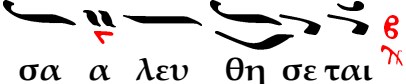
 ο υ μνουντες δο ξα ζο ο μεν την τρι η μερον σου ε

 γερσιν

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην

 η τις ου ου

 σα α λευ θη σε ται

Λ^{B8} α ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα
τω^{B8} ^π9 σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε
ρι τον ευ ερ γε την φα νεις ^ε6 ^κ7 αλλ ε κων υ πε μει νας
τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι η με ρος ως
θε ος δω ρου με νος η μιν α τε λευ τη τον ζω η
ην και το με γα ε λε ος ^ε6 ^κ7

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε ^Δ2 ^ε3
εις μα κρο

ο τη τα η με ρων ^ε6 ^κ7

Μ^{Νη} ^{Πα} ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες ^π9 ^{Β8} κα τα λα βου
σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη σαν μη ευ ρουσαι δε
ο λο φυ ρο με ναι με τα κλαυθμου βο ω σαι ε λε γον
οι μοι Σω τη ρ η μων Βα σι λε ευ των α παν των
^{Πα} πως ε κλα πης ποι ος δε το ποσ κα τε ε χει το ζω η
φο ρον σω μα σου Αγ γε λος δε προς αυ τα ας α πε
κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν ^Δ2 ^ε3 αλλ α πελ θου ουσαι κη
ρου ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος ^ε6 ^κ7 πα ρε χων η

μι ιν α γαλ λι α σινως μο νος ευσπλαγχνος ^ε_{7x}

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πάφ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Β ε βα ρη με νων των ο φθαλ μων μου εκ των α

νο ο μι ι ω ω ω ν μου ου δυ ναμαι α τε νι ι

σαι και ι ι δειν τον αι θε ρα α του Ου ου ου ου

ου ρα α α α νου αλ λα δε ξαι με ως το

ον Τε ε λω ω νην με τα νο ου ου ουν τα

α Σω ω ω τηρ και ε λε η σο ο ο ον με

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

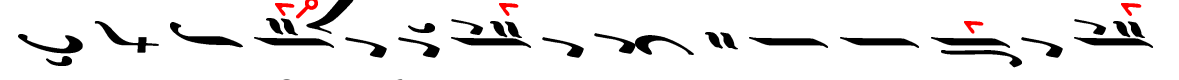
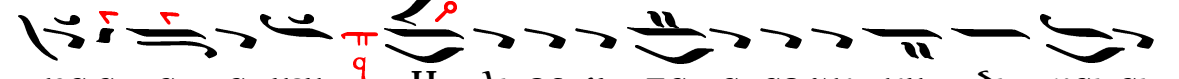

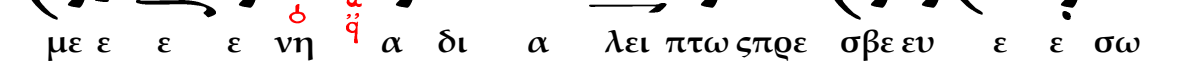
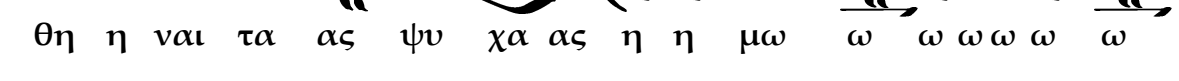

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ν α ος και αι πυ λη υ υ πα α α αρχεις πα

λα τι ον και θρο νος του Βα σι ι λε ε ως παρ θε ε ε

 νε πα αν σε ε ε μνε ^{Κε} δι ης ο λυ τρω ω της

 μου Χρι στο ος ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ^{Πα} τοις εν

 σκο τει κα θε ευ δου σι ιν ε ε πε ε ε ε ε

 φα α α ανεν ^{Κε} Η λι ος υ πα α αρχω ων δι και αι

 ο συ υ υ νης ^{Κε} φω τι σαι θε λωνους ε πλα α σε ^{Πα}

 κατ ει κο να ι ι δι ι αν χει ρι ι ι τη ε

 ε α α αυ του ^{Κε} δι ο πα α νυ μνη η τε ως

 μη τρι κην παρ ρη σι αν προς αυ το ο ον κε κτη

 με ε ε ε νη ^{Δι} α δι α λει πτω σπρε σβε ευ ε ε σω ^{Πα}

 θη η ναι τα ας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ω ω

 ων ^{Κε}

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠ̄ Δι-Ϡ

Το φαί δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις κω χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι

γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σα ρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
 ων ^Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν:

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ**. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

* * * * *